

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 16C/161/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413214753
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4413214753.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Máriou Nagyovou, v právnej veci žalobcu: P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., L. XX, štátny občan SR, zastúpený Y. O. U.. D. P. X..H..E., P. H.. Š. XX, A. N., G.: XX XXX XXX, proti žalovanému: G.. Š. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., I. W. XXX/XX, štátny občan SR, zastúpený U.. F. O., Y. X. X. Q. A., O. X, o zaplatenie 1014,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 231,90 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V zostávajúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 21.06.2013 domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie 1014,46 eur s 8,5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 424,84 eur od 18.06.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaná suma pozostáva z vyčíslených úrokov z omeškania zo sumy 954,79 eur od 15.05.2008 do 29.05.2013 vo výške 589,60 eur a z vyčíslených trov právneho zastúpenia vo výške 424,84 eur, ktoré vznikli žalobcovi ako náklady v trestnom konaní.

Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 16C/161/2013-19 zo dňa 23.07.2013, ktorý však nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podal proti nemu odpor žalovaný.

Žalovaný v odpore uviedol, že neuznáva nárok žalobcu, pretože úroky z omeškania zo sumy 954,79 eur vypočítané ako čiastka 589,62 eur sú neprimerane vysoké a 12,25 % úroky z omeškania sú v rozpore s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Výška úrokov z omeškania sa v období od 15.05.2008 do 29.05.2013 sústavne menila, čo žalobca nevzal do úvahy. Rovnako vzniesol námietku premičania uplatňovaných vyčíslených úrokov z omeškania. Žaloba vo výške 424,84 eur je nepreskúmateľná, pretože z uvedenej sumy nevyplýva, za ktoré úkony právnej služby si žalobca uplatňuje náhradu trov zastúpenia. Žalobca si trovy konania spôsobil svojim chybným a nepreskúmateľným podaním.

Žalovanému rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 06.12.2013 pod sp. zn. XXXX/XXXX bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a určený advokát U.. F. O..

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 30.09.2014 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 476,42 eur s 8,5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 424,84 eur od 21.06.2013 do zaplatenia, v splátkach po 25,00 eur mesačne, vždy do 20-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku. V zostávajúcej časti súd

žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania s odkazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti zmeniť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie splatných úrokov z omeškania v celkovej výške 538,04 eura a trov celého konania. Trval na zaplatení úrokov z omeškania vo výške 8,5 % zo sumy 954,79 eura, od 15.05.2008 do 29.05.2013, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa skutok, za ktorý bol žalovaný uznaný vinným a odsúdeným stal až do dňa zaplatenia dlhu.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa sa nestotožnil s názorom žalobcu o tom, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu právnym titulom náhrady škody, už momentom jej úmyselného spôsobenia, pretože takéto tvrdenie nemá oporu v zákone. Právo žalobcu z titulu náhrady škody nevzniklo až priznaním pohľadávky voči žalovanému, rozsudkom súdu v trestnom konaní, ale toto právo vzniklo samotným jej spôsobením. Rozhodnutím súdu v adhéznom konaní v trestnom procese o priznaní pohľadávky žalobcu voči žalovanému bez súčasného rozhodnutia o uplatnenom príslušenstve pohľadávky došlo síce k netradičnej situácii, no táto situácia nemôže viesť k záveru, že úroky z omeškania nemožno priznať samostatne a to po zistení skutočnosti, kedy došlo k omeškaniu žalovaného s plnením peňažného dlhu. Súd prvého stupňa opomenul aplikovať ust. § 563 OZ, podľa ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanoveným právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. V ďalšom konaní súd prvého stupňa ustáli, kedy došlo k uplatneniu náhrady škody poškodeným v trestnom konaní a v rámci toho, kedy došlo k právne významnému uplatneniu úrokov z omeškania; následne ustáli, ktorým dňom žalobca požiadal žalovaného o zaplatenie náhrady škody v súlade s ust. § 563 OZ a teda, ktorým dňom sa žalovaný skutočne dostal do omeškania.

Súd vykonal doplnujúce dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením predložených listinných dôkazov: zápisnica o trestnom oznámení zo dňa XX.XX.XXXX, s dôrazom na výpoveď poškodeného, t.j. žalobcu, v ktorej uviedol, že následne 22 písal upozornenie v SMS-ke, v ktorom oznámil žalovanému, aby vyrovnal svoj dlh, jednalo sa o dátum XX.XX.XXXX, a v závere výpovede uviedol, že ho vyzval, aby bola uhradená škoda, zápisnica o výsluchu obvineného, t. j. žalovaného zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že dostal SMS-ku, v ktorej bolo uvedené, že má odovzdať peniaze zo služobných ciest, ktoré vo firmách prevzal v hotovosti, tieto peniaze uhradil cez účet 15.07.2008, zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 09.05.2012, kde práv. zástupca poškodeného, t.j. žalobcu trval na tom, aby súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody 954,79 eur a úrokov z omeškania vo výške 14 % ročne od 15.05.2008, pripojený spis tunajšieho súdu pod sp. zn. XT/XXX/XXXX a zistil tento skutkový a právny stav:

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení (č. l. 154) uviedol, že k uplatneniu náhrady škody v trestnom konaní došlo dňa 25.04.2008 v rámci výsluchu žalobcu pred policajným orgánom PZ P. O., čo vyplýva zo str. 10 zápisnice o trestnom oznámení. Uvedená trestná vec bola prevzatá na trestné stíhanie Generálnou prokuratúrou SR a bola podkladom vyšetrovania a následného rozsudku OS Nové Zámky pod sp.zn. XT/XXX/XXXX. Z trestného spisu vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie náhrady škody prvýkrát XX.XX.XXXX SMS správou, čo vyplýva zo str. 9 zápisnice o trestnom oznámení zo dňa XX.XX.XXXX. Prijatie uvedenej výzvy zo dňa XX.XX.XXXX potvrdil aj žalovaný vo svojom výsluchu pred vyšetrovateľom dňa XX.XX.XXXX, čo vyplýva zo str. 6 a 7 zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa XX.XX.XXXX. Následne po tejto výzve uhradil žalobcovi dňa 15.07.2008 časť spôsobenej škody, čo vyplýva zo str. 7 zápisnice o výsluchu obvineného, avšak uvedená čiastočná úhrada škody netvorí predmet tohto konania. K právne významnému uplatneniu úrokov z omeškania došlo dňa 09.05.2012, na hlavnom pojednávaní v trestnej veci vedenej na OS Nové Zámky, pod sp. zn. XT/XXX/XXXX, ktorá skutočnosť vyplýva zo strany 10 o hlavnom pojednávaní.

Na pojednávaní dňa 13.01.2016 právny zástupca žalobcu uviedol, že si uplatňuje úroky z omeškania zo sumy 954,79 eur vo výške 8,5 % ročne od 15.05.2008 do 29.05.2013. V prípade akceptácie námietky premlčania si žalobca uplatňuje úroky z omeškania zo sumy 954,79 eur vo výške 8,5 % ročne za obdobie od 09.05.2009 do 29.05.2013 s tým, že k uplatneniu úrokov z omeškania došlo na súde dňa 09.05.2012 a preto si žalobca uplatňuje úroky z omeškania tri roky spätne od 09.05.2009. K uplatneniu náhrady škody poškodeným v trestnom konaní došlo dňa 25.04.2008 a k uplatneniu úrokov z omeškania došlo dňa 09.05.2012. Žalobca požiadal žalovaného o zaplatenie náhrady škody dňa 22.04.2008 a mal za to, že týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania s peňažným plnením. Dátum 09.05.2009 vychádza z

toho, že prvýkrát boli úroky z omeškania uplatnené na súde 09.05.2012 a spätne prislúchajú žalobcovi od 09.05.2009, t.j. tri roky, ktoré nie sú premlčané. Záverom zdôraznil, že nie je možné súhlasiť s tým, že úroky z omeškania zanikajú en bloc ale každým dňom tri roky spätne a z týchto dôvodov trvá na tom, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 8,5 % úrokov z omeškania ročne zo sumy 954,79 eur od 09.05.2009 do 29.05.2013.

Právny zástupca žalovaného uviedol, že s poukazom na závery odvolacieho súdu v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka bolo preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na náhradu dlhu dňa 22.04.2008, žalovaný sa dostal do omeškania dňom 23.04.2008 a žaloba bola podaná až dňa 21.06.2013 a preto vzniesol i námietku premlčania. Z týchto dôvodov považoval nárok žalobcu pozostávajúci z príslušenstva pohľadávky za premlčaný. Mal za to, že nie je možné oddeliť zaplatenie dlhu a príslušenstva a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania navrhol žalobu žalobcu zamietnuť.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanoveným právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo o iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

Dlh sa musí splniť nielen riadne, ale aj včas. Čas splnenia (splatnosť) dlhu je doba, v ktorej má dlžník dlh splniť a veriteľ toto splnenie prijať. Doba splnenia dlhu sa riadi dohodou účastníkov záväzkového vzťahu alebo môže byť určená zákonom alebo rozhodnutím súdu. Ak doba splnenia nebola určená jedným z uvedených spôsobov, Občiansky zákonník podporne určuje, že dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie požiadal veriteľ. Z hľadiska splnenia dlhu majú význam dva termíny: a) splniteľnosť dlhu, čo znamená časový moment, v ktorom dlžník môže najskôr splniť dlh, b) splatnosť dlhu znamená časový moment, v ktorom dlžník musí najneskoršie plniť. Splnenie dlhu musí nastať v určenej dobe, ktorú nazývame splatnosť pohľadávky. Čas splnenia môže určiť súd vo výroku svojho rozhodnutia, avšak v rozhodnutí súdu vydanom v trestnom konaní nemôže byť určená lehota na splnenie.

Nárokom, u ktorého nie je čas plnenia určený dohodou, ani právnym predpisom je nárok na náhradu škody. Z toho dôvodu splatnosť tohto nároku súdna prax posudzuje podľa ust. § 563 OZ. To znamená, že pokiaľ dlžník (škodca) nebol vyzvaný na plnenie už skôr, dňom splatnosti pohľadávky (nároku na náhradu škody), ktorá sa uplatňuje žalobou na súde je deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému (škodcovi). Osoba zodpovedná za škodu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nespĺní v deň nasledujúci po dni, kedy bola poškodeným požiadaná o plnenie (náhradu škody) a od tohto dňa môže poškodený požadovať úroky z omeškania (R 27/1972).

Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, kedy sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v OZ pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, treba podľa ust. § 563 OZ vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie (R 27/1977).

V trestnom konaní možno splatnosť odvodzovať od okamihu, keď sa obvinený dozvedel o pohľadávke na náhradu škody, napr. oboznámil sa s výsledkami vyšetrovania alebo doručením obžaloby.

Podľa § 563 OZ je škodca (žalovaný) povinný škodu nahradiť v prvý deň po tom, čo ho veriteľ (žalobca) požiadal o splnenie; ak škodu v tento deň neuhradí, je škodca v omeškaní (Ro NS ČR zo dňa 04.06.2008, sp. zn. 25Cdo 2854/2006).

Základnou podmienkou omeškania dlžníka je splatnosť dlhu. Ak deň splatnosti dlhu nie je dohovorený alebo inak určený, môže splatnosť dlhu privodiť veriteľ sám tým, že požiada dlžníka, aby dlh splnil (§ 563 OZ).

Povinnosť platiť úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ vzniká iba v prípade omeškania s plnením peňažného záväzku hmotnoprávneho charakteru. Úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu predstavujú paušalizovanú náhradu škody, ktorá veriteľovi vznikla tým, že nemohol po dobu omeškania zhodnotiť istinu dlhu. Úroky z omeškania sú predmetom samostatného peňažného záväzku medzi dlžníkom a veriteľom. Je to záväzok vedľajší, ktorý môže vzniknúť, len ak medzi veriteľom a dlžníkom existuje iný peňažný záväzok, ako záväzok hlavný. Úroky z omeškania majú vo vzťahu k dlhu akcesorický charakter. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku) s ktorým je v omeškaní. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkovo právny vzťah. Právo veriteľa na zaplatenie úrokov z omeškania nastáva v momente, kedy nastala splatnosť peňažného dlhu. Páchateľ trestného činu je v omeškaní najneskôr deň po tom, ako sa dozvedel o tom, že má zaplatiť dlh a v akej výške, teda v prípravnom konaní najneskôr pri preštudovaní spisu (§ 166 ods. 1 TP), (R 74/2002).

Akcesorická povaha úrokov z omeškania má vplyv aj na možnosť ich premlčania. Úroky z omeškania sa premlčujú v rovnakej premlčacej dobe, ako bežný úrok, t.j. po troch rokoch (§ 110 ods. 3 OZ). Škodca sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nesplní v deň nasledujúci po dni, keď bol poškodeným požiadaný o splnenie, od tohto dňa môže požadovať poškodený úroky z omeškania. Forma výzvy na plnenie záväzku nie je predpísaná, najčastejšie ide o písomnú upomienku a za kvalifikovanú výzvu na plnenie sa považuje i žaloba. V tomto prípade splatnosť nastáva v prvý deň po doručení žaloby dlžníkovi.

Úroky (zmluvné úroky a úroky z omeškania) a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch a premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Aj keď úroky z omeškania „prirastajú“ k istine za každý deň trvania omeškania dlžníka so splnením dlhu, povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká podľa ustálenej judikatúry súdov vždy samostatne za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, ktorý sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením dlhu.

V prejednávanej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1014,46 eura s príslušenstvom, ktorá pozostávala z vyčíslených úrokov z omeškania zo sumy 954,79 eur od 15.05.2008 do 29.05.2013 vo výške 589,60 eur a z vyčíslených trov právneho zastúpenia vo výške 424,84 eur. Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 30.09.2014 zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 476,42 eur s 8,50 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 424,84 eur od 21.06.2013 do zaplatenia. Predmetom konania zostali uplatňované nepriznané úroky z omeškania v celkovej výške 538,04 eur vypočítané zo sumy 954,79 eur, vo výške 8,50 % ročne od 15.05.2008 do 29.05.2013. Úroky z omeškania vo výške 51,58 eur za obdobie od 10.10.2012 do 29.05.2013 vo výške 8,50 % ročne zo sumy 954,79 eur boli súdom už žalobcovi priznané.

Žalobca jednoznačne uviedol, že prvýkrát vyzval žalovaného na zaplatenie náhrady škody dňa XX.XX.XXXX SMS správou a nasledujúcim dňom sa dostal žalovaný do omeškania s uhradením náhrady škody. Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú zo zápisnice o výsluchu poškodeného na policajnom riaditeľstve P. O. dňa XX.XX.XXXX, kde uviedol, že XX.XX.XXXX písal upozornenie v SMS-ke, v ktorom oznámil žalovanému, aby vyrovnal svoj dlh. Túto skutočnosť potvrdil žalovaný i v zápisnici o výsluchu obvineného dňa XX.XX.XXXX (č. I. 162), kde uviedol, že od žalobcu dostal SMS-ku, kde bolo uvedené, že má odovzdať peniaze zo služobných ciest, ktoré vo firmách prevzal v hotovosti. Uvedené skutočnosti ohľadne SMS správy potvrdil a nepoprel aj žalovaný na pojednávaní. Z predložených listinných dôkazov súd konštatuje, že v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože je nepochybné, že sa domáha zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 954,79 eur, ktorej časť žalovaný prevzal až dňa 14.05.2008 a preto sa nemohol domáhať zaplatenia tejto časti náhrady škody SMS-kou zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobca žiadne iné listinné dôkazy ohľadne uplatnenia náhrady škody v tejto

výške súdu nepredložil. Z pripojeného trestného spisu tun. súdu pod sp.zn. XT/XXX/XXXX, v ktorom sa nachádza i vyšetrovací spis mal súd jednoznačne preukázané, že žalovaný uznesenie pod sp. zn. Č.: E.-XX/X-E. - A. - XXCH zo dňa 25.11.2009 o vznesení obvinenia prevzal dňa 30.11.2009. Podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo začaté trestné stíhanie proti žalovanému za škodu, z ktorej si žalobca uplatňuje príslušenstvo pohľadávky vo výške 954,79 eur, za ktorú bol uznaný vinným. Žalovaný sa najneskôr v tento deň dozvedel o tom, že má zaplatiť dlh žalovanému vo výške 954,79 eur. Ak tak neurobil, dňa 01.12.2009 dňom 02.12.2009 sa dostal do omeškania. Žalobca si na pojednávaní dňa 09.05.2012 uplatnil zaplataenie náhrady škody vo výške 954,79 eur a spolu s úrokmi z omeškania vo výške 14 % ročne od 15.05.2008 do zaplataenia. Sám žalobca uznal, že iný listinný dôkaz o uplatňovaní úrokov z omeškania k dispozícii nemá. Od uvedeného dátumu sú nepremičané úroky z omeškania do 09.05.2009. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania uplatňované vo výške 8,50 % ročne až od 02.12.2009, kedy mal za preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplataením náhrady škody, pretože tak ako je vyššie uvedené najneskôr dňa 30.11.2009 sa dozvedel, že žalobca sa domáha náhrady škody vo výške 954,79 eur, do 09.10.2013 vo výške 231,90 eur. Od 10.10.2013 do 29.05.2013 už boli úroky z omeškania žalovanému priznané vo výške 51,58 eur. Žalobca žiadne iné dôkazy ohľadne uplatňovania úrokov z omeškania nepredložil. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že sa jedná o premičanú pohľadávku, keďže si žalobca náhradu škody uplatnil SMS správou zo dňa XX.XX.XXXX. Tak ako je vyššie uvedené SMS správou si žalobca uplatňoval a mohol uplatňovať, len časť náhrady škody. Dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania dňa 02.12.2009, úroky z omeškania si riadne uplatnil dňa 09.05.2012, nepremičaný nárok je do 09.05.2009, avšak na zistený termín omeškania súd priznal úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 954,79 eur od 02.12.2009 do 09.10.2012. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol s poukazom na závery na závery odvolacieho súdu, s tým, že v zamietajúcej časti, t. j. uplatňovaných úrokov z omeškania od 15.05.2008 do 01.12.2009 nárok žalobcu nie je dôvodný. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že žalobca si uplatňoval vyčíslené úroky z omeškania vo výške 589,60 eur zo sumy 954,79 eur vo výške 8,50 % ročne od 15.05.2008 do 29.05.2013, ktoré však neboli vypočítané správne, pretože úroky z omeškania zo sumy 954,79 eur vo výške 8,50 % ročne od 15.05.2008 do 29.05.2013 predstavujú sumu 409,34 eur. Súd rozsudkom zo dňa 30.09.2014 priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 51,58 eur za obdobie od 10.10.2012 do 29.05.2013, za obdobie od 02.12.2012 do 09.10.2012 vo výške 231,90 eur a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Súd považoval za jednoznačne preukázané, že žalobca si uplatnil úroky z omeškania dňa 09.05.2012 a žalovaný sa skutočne dostal do omeškania dňa 02.12.2009.

O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p. do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.